

BEDNARSKI (1) *ai*

N sg m bednarski.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII – XVIII w.*

Przymiotnik od „bednarz”; *służący bednarzowi*:

Wyrażenie: »bednarski hak«: Harpago, Bednárski hák którym obręczy ząwodzią ná fály. *Mqcz* 153b.

KN